

vis være ved Tilskud af Penge. Derpaa gik Kommissionens Forslag ogsaa ud, og ganske det samme gaar det foreliggende Forslag ud paa.

Vi ere jo her i Landet saa heldige at have en Forening, Nationalforeningen, der allerede har udrettet et meget stort Arbejde til Begrænsning af Tuberkulosens Magt her i Landet. Den har allerede bygget flere Sanatorier, som i alt Fald for en Del ere i Drift i dette Øjeblik, og De ville alle erindre, at man fra Statens Side har støttet denne Forening, saa vidt jeg husker, ved at tilstaa Laanegaranti for en betydelig Sum. Det var en Støtte, som havde til Hensigt at sætte Foreningen i Stand til at tilvejebringe de Sanatorier, som den agtede at bygge, og i selve Regeringsforslaget omhandles det samme med Hensyn til Tuberkulosehospitalerne. Der skulde altsaa der være Tale om Tilskud. Jeg gaar nemlig ud fra, at uagtet Tuberkulosehospitalerne efter dette Forslag skulde tilvejebringes paa en noget anden Maade end efter Kommissionens, er det Kommunerne, som skulde rejse dem, og Statens Tilskud bliver ganske vist ikke fastsat ved Loven, saaledes som det var fastsat i Kommissionens Forslag, hvor det var bestemt til Halvdelen af Udgifterne, men Staten vil i alt Fald altid give et Tilskud. Men ved Siden af denne Støtte fra Statens Side har Staten ogsaa en anden ret betydelig Opgave. Den skal nemlig føre Overtilsynet med disse Sygehuse, den skal kontrolere det hele og egentlig talt være den Samfundsmyndighed, som Anstalterne faa med at bestille. Disse Sygehuse kunne kun faa Understøttelse fra Statens Side, naar de ere anerkendte, og denne Anerkendelse meddeles paa Finansloven, efter at Justitsministeren, før en saadan Anstalt træder i Virksomhed, har ladet undersøge, om Lokalerne ere til Stede i tilstrækkelig Mængde til det Antal Senge, som er blevet opgivet, osv., og efter at han har ladet undersøge, om de ere tilstrækkelig store, lyse, rummelige osv., og om det paagældende Sygehus i enhver Henseende er saaledes monteret og indrettet, at det er forsvarligt fra Statens Side at yde det Tilskud til Patienterne, som er fastsat i Loven. Dette skal alt sammen undersøges, og derefter kan man fra Justitsministeriets Side give et saadant Sygehus Statens Anerkendelse. Kun med denne kan det faa Lod og Del i Statens Understøttelser. Og vi have jo andre Sanatorier end dem, der er Tale om her, og naturligvis ogsaa andre

Sygehuse, som kunne komme frem Tid efter anden, og som rimeligvis ville være beregnede paa den Slags Patienter, som ellers skulde indlægges paa Forslagets Tuberkulosehospitalet. De kunne meget godt virke privat uden at faa nogen som helst Statsstøtte. Det kunde i alt Fald tænkes, at det var Folk af de mere fornuende Klasser, som sendte deres syge derhen.

Paa dette Punkt har jeg en lille Bemærkning at gøre, og det er denne, at jeg kunde ønske, at man ved en senere Behandling af Forslaget i Udvalget og her i Salen kunde opnaa Enighed med den højtærede Justitsminister om, at Tilskuddet til de Patienter, som vare under Behandling paa disse Anstalter, maatte blive forhøjet til $\frac{3}{4}$ af Udgiften pr. Sygedag og ikke blive staaende ved Halvdelen, som det her er foreslaaet. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om vi kunde komme dertil. Imidlertid er det en Enkelthed, jeg her berører, og som jeg ikke skal opholde mig synderlig længe ved. Jeg skal dog tillade mig den Bemærkning, at den her omtalte Sygdom jo har sit nærmeste Tilhold og søger sine fleste Ofre i de laveste Samfundslag, i de ubemidlede Hjem, og jeg føler mig overbevist om, at skulde vi i Virkeligheden komme Tuberkulosen til Livs, maa vi have Opmærksomheden henvendt paa, at den Statshjælp, der skal ydes, netop og i første Linie skal ydes syge fra de ubemidlede Hjem. Ifølge Lovens § 5 er det ikke alle Patienter, der komme paa statsanerkendte Hospitalet, som kunne faa Understøttelse af Staten, det er kun de Klasser, som særlig ere nævnte i Paragraffen, og der nævnes da for det første Medlemmer af anerkendte Sygekasser, dernæst andre Patienter, der i Henseende til deres Formuesomstændigheder ere ligestillede med disse, og endelig er der den 3die Klasse, der forudsættes at være mere velstaaende end de to andre. Det maa Paragraffen gaa ud fra, naar den stiller disse i 3die Række, og for denne Klasse Vedkommende kan jeg godt være tilfreds med, at man bliver staaende ved at yde Halvdelen. Men for de to andre Klassers Vedkommende vilde det være meget ønskeligt, om vi kunde komme til at yde de $\frac{3}{4}$.

Der er en enkelt Bestemmelse i Loven, som jeg i Forbigaaende skal berøre, det er denne, at al den Understøttelse, der af det offentlige ydes til Patienten under hans Sygdom, altsaa til hans Helbredelse paa de Anstalter, her er Tale om, ikke skal regnes som Fattighjælp, ligesom det